

misforstaaet det. Vi behøve altsaa ikke at gjøre det til en nødvendig Betingelse, at der skal være et saadant staaende Udvalg. Et staaende Udvalg troer jeg vel, at man skal betænke sig paa at gribe til, og allermindst troer jeg, at man skal gribe til det i dette Dieblit, forinden nærmere Overlæg; gribe, siger jeg, til et staaende Udvalg, som skal have det Hverv at bringe saa faa af de fra Medlemmerne udgaaede Forslag for Forsamlingen som muligt; thi det vil blive Charakteren af et hvert staaende Udvalg, som gives denne Forretning. Det, som er det vigtigste ved et hvert Forslag, der kommer fra et Medlem, saavidt som jeg forstaaer det, det er, at Publikum bliver gjort deelagtig deri, og at Publikum netop bliver gjort deelagtigt deri, saaledes som det kommer fra Forslagsstilleren selv. Naar det ærede Medlem for Kjøbenhavns 6te District (Mourier) har meent, at det vilde blive meget vanskeligt strax at fælde en Dom over, om man skulde sride videre med et saadant Forslag eller ikke, efter at man kun een gang har hort det oplæst og motiveret, saa vil jeg have den Ære at gjøre Forsamlingen opmærksom paa, at dette heller ikke er nødvendigt; dersom den Mand, der stiller Forslaget, har en alvorlig Interesse, for at faae det til en nærmere Behandling, og frygter for, at Medlemmerne i Forsamlingen kunne have Betænklichkeiten ved uden videre Kjendskab til samme at gaae ind derpaa, saa har han den Udvei, der knap koster ham een Dags Diæter, hvis Forslaget ikke er meget langt, nogle Dage iforveien at lade det trykke og omdele til Medlemmerne af Forsamlingen, som da vel kunne komme til at have lige saa god en Mening derom, som naar de faae et Referat af en Committee, der, tillad mig at sige det, dog altid vil indeholde en mere eenfaldig Dom end den, som man vil kunne fælde selv, end som ved at læse hans eget Arbejde, og dette er det, som det her egentligt gjælder om. Det er meget mere en Finants-Question end noget Andet, hvorom her er Tale, og den Sag, hvorom her handles, er rimeligvis vel saa meget værd, at vi kunne være bekjendte derpaa at øde baade Bekostningerne af at lade det trykke, og den Tid, som vil kunne medgaae til at raadslaae om det een-

gang, førend vi afvise det paa det første Stadium. Det er overordentligt lidet, der forlanges, og naar vi lægge Mærke til, hvor tidt Berdeshistorien har viist os, at det, som en enkelt Mand kom frem med, var et gyldent Sædekorn til en rig Høst, og at han ikke desto mindre, den Gang han saae det, til Belønning derfor blev betragtet som affindig Mand, saa skulde vi vel betænke os paa at indføre nogenfomhelst Institution, for at forhindre en begavet Mand fra, at faae et saadant Sædekorn, (Hør! Hør!) for hans egen Regning, om han endogsaa i sin Tid stiller sig som en Daare for dem, som ikke forstaae ham. Lad det være hans Sag. Det vil desuden meget let kunne undgaaes, at Forsamlingen kommer til at spille megen Tid paa et unyttigt Forslag; thi Formanden har saa meget i sin Magt at ordne Dagsordenen, at han til et slikt Forsvar let kan sskanke en ellers spildt Time, og det troer jeg, Forsamlingen vil indrømme, er den simpleste og smukkeste Maade at behandle den Slags Sager paa. Lad det ogsaa træffe at vi komme til at afvise ti Daarer for een udmærket Mand, saa troer jeg at det er kun en ringe Tid, vi anvende paa at give en Opmuntring til deres Bestræbelser, som vove paa at træde frem med nye Opfindelser.

Mourier: Hvis jeg ikke feiler, ere den sidste ærede Taleres Bemærkninger tildeels grundede paa en Misforstaaelse, og jeg skal, for at oplyse dette, udbede mig Forsamlingens Tilladelse til gjentagende at oplæse den 11te og 12te § i Landstings-Udvalgets Udkast til en Forretningsorden (her oplæstes disse Paragrapher). Heri indeholdes — saa synes det mig — i det Væsentlige tilstrækkeligt Svar paa de Ottringer, hvortil den ærede Taler ved mit Foredrag har fundet sig foranlediget. Naar han meente, at et saadant staaende Udvalg, som det, hvorom der var reist Spørgsmaal, snarest maatte ansees, som om det skulde have det Hverv at virke til, at saa faa af de af Thingets Medlemmer indgivne Forslag som muligt kom til Forsamlingen, da var det rigtignok ikke dette, hvortil jeg sigtede, og jeg troer heller ikke, at det er den Tanke, som ligger til Grund for Landstings-Udvalgets Forslag. Det vilde vistnok være meer end syn-